

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318010507
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1318010507.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovanej G.. H. T. F., stíhanej pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 19.11.2018 sp. zn. 2T/45/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 12. septembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, písm. f/ ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanej

G.. H. T. F., nar. XX.XX.XXXX H. M., trvale bytom N. XXXX/X, F.,

u k l a d á

podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. k/, písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 2.000 € (dvetisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa obžalovanej pre prípad, že by úmyselne zmarila výkon peňažného trestu, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona ukladá sa obžalovanej trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 19.11.2018, sp. zn. 2T/45/2018, bola obžalovaná G.. H. T. F. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 27.06.2017 v čase o 07.15 h v obci F. na križovatke ulíc E. K. M. ako vodič osobného motorového vozidla značky VW Golf, EČV: E.-XXXDD, porušujúc ustanovenia § 4 odsek 1 písmeno c/ a § 20 odsek 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách sa nevenovala plne riadeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, nerešpektovala dopravnú značku „Stoj, daj prednosť vjazde“ a vošla do križovatky napriek tomu, že jej zľava na ulici SY. prichádzal motocyklista D. L.Á. na motocykli zn. Gilerta EČV: E.-XXXEI, v dôsledku čoho došlo k zrážke motorového vozidla s motocyklom a následnému pádu motocyklistu D. L. U.. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., T. Č.. XXXX/XXXA, na vozovku, ktorý utrpel trieštvú zlomeninu dolného konca predlaktia vpravo liečenú operáciou, klinovitú zlomeninu tela IX. hrudného stavca so

znižením do 1/3 výšky, zlomeninu trňových výbežkov VII. krčného a I. a II hrudného stavca, zlomeninu niekoľkých rebier, zlomeninu kľúčnej kosti vľavo liečenú operáciou a hlbokú ranu hornej končatiny, ktoré si vyžiadali krátkodobú hospitalizáciu v trvaní 12 dní a špecializované lokálne liečenie operáciou s následnou fixáciou sadrou na pravom predlaktí a snímateľnou ortézou na ľavom ramennom pletenci s dočasnou práceneschopnosťou v trvaní najmenej 12 týždňov, počas ktorých bol odkázaný na pomoc inej osoby pri obliekaní, osobnej hygiene, jedení, obstarávaní a príprave prostriedkov dennej obživy.

Za to bol obžalovanej uložený podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j/, písm. 1/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 500 € (päťsto eur). Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona bol obžalovanej pre prípad, že by úmyselne zmarila výkon peňažného trestu, uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanú zaviazal na náhradu škody voči poškodenému D. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXXX/XXXA, F. vo výške 365 €.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor čo do výroku o treste, ktoré následne aj písomne odôvodnil, a to v tom zmysle, že s výrokom o treste uloženom obžalovanej v uvedenom rozsudku sa nestotožňuje, prvostupňový pochybil v tom, keď obžalovanej neuložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, hoci k spáchaniu trestnej činnosti došlo za porušenia dôležitej povinnosti vodiča v cestnej premávke so závažným následkom, t. j. k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví inému účastníkovi cestnej premávky. Prvostupňový súd nepostupoval v súlade s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, keď neuložením aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu bola obžalovaná za spáchaný prečin potrestaná neprimerane mierne (§ 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku). Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaná svojim konaním hrubo porušila pravidlá cestnej premávky, keď pri vchádzaní do križovatky z vedľajšej cesty na hlavnú cestu nedala prednosť motocyklistovi D. L., jazdiacemu na motocykli po hlavnej ceste, v dôsledku čoho došlo k zrážke motorového vozidla s motocyklom a následnému pádu motocyklistu na vozovku, ktorý utrpel viacpočetné zranenia, počas liečenia ktorých a počas práceneschopnosti bol odkázaný na pomoc inej osoby pri obliekaní, osobnej hygiene, jedení, obstarávaní a príprave prostriedkov dennej obživy. Z týchto dôvodov obžalovaná naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, keďže spôsobený následok je potrebné hodnotiť ako ťažkú ujmu na zdraví v zmysle ustanovenia § 123 odsek 3 písm. i/ Trestného zákona, teda ako dlhší čas trvajúcú poruchu zdravia podľa odseku 4 tohto ustanovenia, ktorá si vyžiadala liečenie v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní. Podľa ustálenej súdnej praxe pri trestnej činnosti v doprave, ak je spôsobená ťažká ujma na zdraví, pričom páchatel porušil dôležitú povinnosť vodiča, spravidla musí dochádzať aj k uloženiu trestu zákazu činnosti. Účelom tohto trestu popri ochrane spoločnosti je aj postihnutie páchatel'a práve v oblasti riadenia motorových vozidiel. Prvostupňovým súdom uložený peňažný trest bez uloženia trestu zákazu činnosti neodzrkadľuje závažnosť prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Obžalovaná spôsobila dopravnú nehodu so závažným následkom a porušila dôležitú povinnosť, pričom závažnosť činu zvyšuje aj skutočnosť, že ako vodič osobného motorového vozidla nedala prednosť motocyklistovi, ktorý je oproti vodičovi auta zraniteľnejší a pri páde mu hrozia vážne zranenia, či smrť. Je síce pravda, že v osobe obžalovanej ide o občana, ktorý vedie riadny život, o čom svedčí aj skutočnosť, že v odpise registra trestov a ani v evidenčnej karte vodiča nemá žiadny záznam, je však potrebné uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Samostatne uložený peňažný trest za trestný čin spáchaný vodičom motorového vozidla porušením dôležitej povinnosti na úseku cestnej premávky, teda trest, ktorý nie je spojený s „reálnym výkonom“ a ktorý podľa názoru odvolateľa v danom prípade nie je dostatočnou ujmou aj na iných než majetkových právach obžalovanej, nespĺňa úlohu, ktorú mu ukladá zákon (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 1 Trestného zákona). Uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu sa dáva najavo aj ostatným účastníkom cestnej premávky, ktoré správanie je nežiaduce a proti čomu je namierený Trestný zákon. V tejto súvislosti neobstojí tvrdenie prvostupňového súdu pokiaľ ide o zdôvodnenie rozsudku o neuložení trestu zákazu činnosti s poukazom na rodinné a pracovné povinnosti obžalovanej. Skutočnosť, že uložený zákaz činnosti by mal obžalovanej sťažiť alebo zneprijemniť výkon povolania, predstavuje ujmu na jej iných právach v zmysle § 31 ods. 2 Trestného zákona, a práve v tomto spočíva tak generálna, ako aj individuálna represívna i preventívna funkcia trestu a trestného práva. Inak povedané, nie je dost' dobre prípustné, aby si osoba, ktorá spácha trestný čin v doprave „vykúpila“ neuloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlo iba uložením alternatívneho peňažného trestu, tak ako tomu je v posudzovanom

prípade. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá má na páchatel'a pôsobiť preventívne, zamedziť mu na určitý čas vykonávať činnosť, pri ktorej spáchal trestný čin a v neposlednom rade odstrašujúco vplývať na ostatných účastníkov cestnej premávky, zvlášť v dobe stúpajúcej nehodovosti, ku ktorej vo veľkej miere prispieva aj nepozornosť vodičov motorových vozidiel. Uložený peňažný trest v danom prípade nezodpovedá základným zásadám generálnej, a ani individuálnej prevencie, ktoré je potrebné zohľadňovať pri ukladaní trestu. Podľa názoru odvolateľa nie je správne a prípustné, aby sa osoby s relatívne vyššími príjmami (samotná obžalovaná má príjem vo výške cca. 1.300 € mesačne a jej manžel podľa dokladov ním predložených má mesačný príjem vo výške 1.367,61 €) - schopné uhradiť uložený peňažný trest vo výške 500 € - iba vďaka tejto subjektívnej podmienke absolútne vyhli uloženiu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. V tomto kontexte uloženie samostatného peňažného trestu za trestný čin spáchaný v doprave absolútne nezodpovedá rovnosti pred zákonom a tým neprispieva k právnej istote ako takej. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolateľ navrhuje Krajskému súdu v Bratislave, aby na podklade odvolania prokurátora podľa § 321 ods. 1 písmeno e/ Trestného poriadku napadnutý výrok o treste uložený rozsudkom súdu nižšieho stupňa zrušil a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku o uložení buď primeraného peňažného trestu alebo mierneho podmieneného trestu odňatia slobody pri súčasnom uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril splnomocnenec poškodeného D. L. tak, že rozsudok prvostupňového súdu, konkrétne výrok o treste, považuje za neprímeraný, v ktorom zmysle sa poškodený stotožňuje s podaným odvolaním prokurátora, ako aj s jeho odôvodnením s tým, že uloženie samotného peňažného trestu nezodpovedá zásadám generálnej a individuálnej prevencie, ktoré je potrebné zohľadňovať pri ukladaní trestu. Z hore uvedených dôvodov sa poškodený stotožňuje s názorom prokurátora o tom, že súd pochybil, keď popri peňažnom treste neuložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 04.06.2019.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa prokurátorka krajskej prokuratúry v plnom rozsahu pridrжала písomných dôvodov podaného odvolania, trest uložený obžalovanej považuje za neprímerane mierny a preto navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanej prísnejší peňažný trest, resp. mierny podmienený trest, ako aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

Splnomocnenec poškodeného sa odvolal sa svoje písomné vyjadrenie a poukázal na zdravotný stav poškodeného, ktorý má stále zdravotné problémy, je neustále práceneschopný a tento rok vo februári podstúpil aj operáciu, pričom upozornil aj na neštandardný postup polície v prípade obžalovanej, keď jej po nehode bol zadržaný vodičský preukaz a po pár dňoch jej bol vrátený.

Obhajca obžalovanej poukázal na svoje písomné vyjadrenia k odvolaniu prokurátora. Pokiaľ ide o to, čo uviedol splnomocnenec poškodeného, tak to nie je pravda, nakoľko obžalovanej nebol po dopravnej nehode zadržaný vodičský preukaz. Obhajoba sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, pričom poukazuje na to, že v prípade uloženia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá by bola obžalovaná nadmieru postihnutá a išlo by o výrazné obmedzenie v jej rodinnom a pracovnom živote. Trest by tak postihoval nielen ju, ale aj jej rodinu. Obhajca poukázal tiež na to, že išlo o nedbanlivostný trestný čin, pričom obžalovaná nemá doposiaľ v evidenčnej karte žiadny záznam, a to jazdí viac ako 20 rokov. Rovnako tak od spáchania skutku uplynuli už dva roky, obžalovaná najazdila za ten čas 150 000 km a opäť bez záznamu. V priebehu dokazovania boli do spisu založené viaceré písomné doklady, ktoré dokumentujú obžalovanej osobné a pracovné pomery, súčasne obhajca predložil aj fotokópiu tehotenského preukazu obžalovanej, z ktorého vyplýva, že v blízkej budúcnosti bude rodiť a uloženie zákazu činnosti by jej výrazne sťažilo život aj v tomto smere. Taktiež poukázal na skutočnosť, že škoda, ktorú bola povinná obžalovaná uhradiť podľa napadnutého rozsudku už bola uhradená, o čom predložil taktiež fotokópiu dokladu. Žiada súd, aby vyhodnotil všetky uvedené skutočnosti a ak považuje uložený trest za mierny, navrhuje zvýšenie peňažného trestu, avšak bez toho, aby bol uložený trest zákazu činnosti. V tomto smere poukázal aj na rozhodovaciu činnosť krajského súdu, v ktorej sa vyskytujú aj rozhodnutia v obdobných prípadoch, kde zákaz činnosti uložený nebol, a to vzhľadom na osobné či pracovné pomery obžalovanej.

Obžalovaná v prvom rade zopakovala, že ju to celé mrzí, ľutuje to, hneď od dopravnej nehody bola v kontakte s poškodeným a jeho otcom, s ktorým komunikovala, snažila sa poskytnúť adekvátnu pomoc poškodenému po dopravnej nehode. Vie, čo poškodený zažíva, nakoľko jej samotnej sa pred 12 rokmi stalo niečo podobné. Jazdí viac ako 20 rokov a doposiaľ nemala žiadny záznam, pričom vedenie motorového vozidla je nevyhnutná súčasť jej práce s tým, že za najdôležitejšie však považuje to, aby sa poškodený uzdravil.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len prokurátorom a len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revíznny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu nie sú odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len tento výrok. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že procesným stranám bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov, pričom tieto osoby a prokurátor boli aj riadne predvolaní, resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná po príslušnom poučení vyhlásila podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinná. Následne sa obžalovaná kladne vyjadrila k súdom zisťovaným

skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a súd prijal vyhlásenia obžalovanej o jej vine a vyhlásil, že v tomto smere už dokazovanie vykonávať nebude a vykoná dôkazy len ohľadom výroku o treste.

Odvolací súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj dovtedy vykonané dôkazy a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky v rozsudku uvedeného prečinu a spáchala ho obžalovaná, ktorá bol v súlade so zákonom uznaná vinnou zo spáchania tohto prečinu.

Odvolací súd vzhľadom na podané odvolanie pri posudzovaní uloženého trestu zistil, že napadnutým rozsudkom bol uložený trest, ktorý je trestom neprimeraným.

Prvostupňový súd síce správne postupoval, pokiaľ prijal vyhlásenie obžalovanej o uznání viny, avšak pochybil pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere. Je potrebné poukázať na fakt, že nie je možné zvýrazniť len pozitívne prvky na strane obžalovanej, avšak je nutné zohľadniť všetky okolnosti, a to predovšetkým tú okolnosť, že obžalovaná sa dopustila daného trestného činu (prečinu) v kvalifikovanej skutkovej podstate - porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona a svojim konaním spôsobila inému účastníkovi cestnej premávky (poškodenému) ťažkú ujmu na zdraví, na ktorom základe je potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že uložený samostatný peňažný trest (dokonca len vo výmere 500 eur) je trestom absolútne nezodpovedajúcim okolnostiam a následkom predmetnej nehody a požiadavkám zabezpečenia tak generálnej, ako i individuálnej prevencie. Odvolací súd v tomto smere takisto poukazuje na fakt, že neboli zistené žiadne relevantné okolnosti (spoluzavinenie poškodeného, zlé poveternostné podmienky a pod.), ktorý by umožňovali akceptáciu trestu, uloženého prvostupňovým súdom v rámci napadnutého rozsudku.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona).

V danom prípade je pravdou, že obžalovaná G.. H. T. F. sa dopustila nedbanlivostného konania s tým, že súčasne je potrebné poukázať na jej osobu, jej doterajší riadny spôsob života, netrestanosť a absenciu priestupkových záznamov, neprítomnosť priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona a existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, písm. k/ písm. l/ Trestného zákona, na jej postoj k prejednávanej veci, doznanie a oľutovanie trestnej činnosti, vyhlásenie o uznání viny, ktoré okolnosti vo svojom súhrne nasvedčujú možnosti uloženia peňažného trestu, avšak vo väčšom rozsahu, než ako rozhodol súd prvostupňový, pričom s ohľadom na správne a zákonné argumenty odvolateľa, odvolací súd neuložil peňažný trest ako trest samostatný, avšak uložil súčasne i mierny trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. V tomto smere je potrebné poukázať na znenie zákonného ustanovenia § 61 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou, kde odvolací súd opätovne upozorňuje na porušenie zákonnej povinnosti zo strany obžalovanej a spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví poškodenému, ktorý doposiaľ trpí zdravotnými ťažkosťami spôsobenými v príčinnej súvislosti s konaním obžalovanej.

V konečnom dôsledku je odvolací súd toho názoru, že peňažný trest vo výške 2.000 € s ustanovením náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok (pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu), so súčasným uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 12 mesiacov je trestom primeraným z hľadiska potreby zabezpečenia požiadavky generálnej i individuálnej prevencie s tým, že vyššie uvedené pochybenie ohľadom ukladania trestu (ako trestu neprimerane mierneho) napravné v tomto rozsudku odvolací súd s presvedčením, že takto uložený trest odvolacím súdom zodpovedá závažnosti spáchaného trestného činu, okolnostiam prípadu a osobe obžalovanej, je zákonný, spravodlivý a primeraný a v celom rozsahu zodpovedajúci účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom, pričom odvolací súd konštatuje, že obžalovaná podľa výsledkov verejného zasadnutia aj preukázateľne uhradila spôsobenú škodu, teda bolo potrebné menovanej priznať i poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k/ Trestného zákona a zrušiť napadnutý rozsudok aj vo výroku o náhrade škody s tým, že záverom odvolací súd uvádza, že pochybenia prvostupňového súdu pri ukladaní trestu a pri zaviazaní obžalovanej k povinnosti nahradiť škodu mali za následok zrušenie napadnutého rozsudku v týchto výrokoch a rozhodnutie o nich rozsudkom odvolacieho súdu, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu správne zisteného v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ obžalovaná vyslovovala v odvolaní aj určité výhrady k primeranosti trestu (vzhľadom k tomu, že by jej uloženie trestu zákazu činnosti spôsobilo problém v osobnom, či pracovnom živote), tak krajský súd pripomína definíciu trestu uvedenú v ustanovení § 31 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorej je trest ujma na osobnej slobode, majetkových alebo iných právach odsúdeného. Vzhľadom k uvedenému musí byť trest taký, aby citeľne zasiahol obžalovanú a smeroval ju k tomu, aby viedla riadny život a nedopúšťala sa protiprávneho konania. Pokiaľ by trest vzhľadom na osobu páchatel'a, či okolnosti prípadu nebol dostatočne „tvrdý“, nebol by trestom. Trest, ktorý bol uložený obžalovanej je síce pre obžalovanú citeľný, avšak je zákonný vzhľadom na všetky okolnosti prípadu ako aj osobu páchatel'a.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.